

Ἀπόστολος Ζῶτος

ΤΟ ΛΙΠΟΣ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

Σχέδιο εξωφύλλου: Αντώνης Φαρίδης

© Απόστολος Ζῶτος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

Ζ. Πηγῆς 49, 106 81 Ἀθήνα

210 32 44 908, foinikas.gr@gmail.com

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ «ΕΛΕΓΕΙΟ»

Ἀβέρωφ 7, 441 00 Κόνιτσα

26 550 22 698

ISBN: 978-960-6849-11-4

ΤΟ ΛΙΠΟΣ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ

Ἀπόστολος Ζῶτος

ΤΟ ΛΙΠΟΣ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
ΚΩΔ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 55207
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 27-8-13
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜ. 889.3207

Κωδ εγγ: 8263

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΕΛΕΓΕΙΟ

Μαλέαν κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε
Στράβων

Μέ λογισμό καί μ' ὄνειρο
Διονύσιος Σολωμός

“Ολοι τ' ἀγαποῦν τά τραύματά τους. . . καί, σέ ὥρες μοναξιᾶς
πού κανεῖς δέν τοὺς βλέπει, σκύβουν καί μέ λατρεία τά φιλοῦν
τά βαθιά, σκοτεινά τραύματά τους.
«Ἡ οὐλή», Ε. Χ. Γονατᾶς, Κρύπτη

Ἡ ψηλή σιλουέτα τοῦ φαροφύλακος, φυγαδευμένη ἀπό τούς ψιθύρους τῶν ναυαγῶν, σέ ἀκαθόριστον κατευθύνεται σημεῖον τῆς προκυμαίας, μέ παφλασμόν φαιοπράσινου κύματος ἀπό τίς προσευχές τοῦ κάβουρα ἢ τίς κυκλοτερεῖς δεισιδαιμονίες ἐθισμένου στή δρόσο ξιφία. Ἀόριστη μορφή ἀναρχικῆς γαλήνης μέσα στό μυρωμένο φῶς. Νωχελικά σέ φίλιες ταξιδεύει σκέψεις στά καλέσματα τῶν ἐμμονῶν. Ἄροτρα τά μελανιασμένα νύχια ὀργώνουν ὡς μέσα βαθιά τήν μυστηριώδη ὑποφώσκουσα κυανή εὐπάθεια τῶν κυμάτων. Ὁ ἄνεμος τόν λικνίζει, κάθε τόσο, λεμβοῦχο μῶβ σύννεφου, θέλοντας νά τόν καταποντίσει σ' ἓνα μακρὺ θαλασσινό κάβο-Μαλέα.

Γοργόνες σέ πελαγίσια ὀδοιποροῦν στρέμματα.

Περπατᾶ κομμένος ἀπό τήν πανσέληνο, ἀναδυόμενος μέσα ἀπό τά ἀφρολούλουδα τῶν κυμάτων. Ἀνέγγιχτος σάν αὐγή. Ἀθῶος δίχως ἐνοχές ἢ ἐρινύων κηλίδα. Στ' ἄσπρα του δόντια φυτρώνει ἀμάραντος πού κάτι ἀναμιμνήσκεται.

Χίλιες ποικιλίες σάρκας στά χείλη, χείλη θανάτου,
νά ἐγγίζεται ἕνας ροδόκηπος μέ στήμονες, κρου-
νούς καί φαντάσματα. "Όλα τά ὑπάρχοντα καί τά
παρθένα τῆς φύσης, πού πρῶιμα ὠμόσανε ἀμυγδα-
λιές κερκίλια διάττοντα.

Αἱμάτινη βροχή στά μάτια, καί τό σύννεφο ξε-
νιτεμένο στή γλῶσσα του, σταχτί γλῶσσα καί μῶβ,
περιπαίχτρα ὁμορφης ὄχεντρας σέ σταροχώραφα μέ
τζιτζίκια.

Μέ δέρμα ξεραμένο από τόν ἀέρα, ἑαυτό κατάκοπο, κυανός ἤδη ἀπό ἀναμνήσεις, τό νυφικό φθέγγεται τῆς σελήνης, τόν ἀρχαῖο ἀκούγοντας ἦχο τῆς ἑσπέρας στ' αὐτιά, στήν αἱματώδη παλάμη του πεντάτευχη κοίτη δακρύων.

Λιπόθυμος παρίας, σακάτης τοῦ ἰκριώματος ἰδαλγῶν, ρομαντικός τῆς νωχέλειας, τελευταῖος πάνω στό ἀκρωτήρι αὐτό χωρίς κἀν ὁ γαλανός ξιφίας τή μοίρα του μέ χαλασμένα δόντια ἀκρογιαλιᾶς νά ξεγελάσει. Στόν πρωραῖο τῆς λύπης του ἰστό θυμωμένη θρυλοῦσε ἡ θάλασσα.

Ἐπειδή στήν ἄκρη τῆς Πελοπόννησος, στά σύνορα τοῦ παντός μελαγχολία κι ἀλάτι τῆς φρίκης ἔχουν τήν ἴδια πάντα γεύση.

Κατάφωτος ὁ κάβο Μαλέας καί ὄλο εὐγένεια·

θαλάσσια πενθοῦν ξύλα

βάρκες ναυαγίων

σελῆνες

ὔδατα νηπενθῆ.

Φημισμένος ὁ φάρος

ἐπιδεικτικά εὐκλεῆς μετέωρος πάνω ἀπό τά κύματα

τή μεταμέλεια πίνοντας τῆς βροχῆς

λιωμένο χιόνι

σπαργωμένος μέσα στή λήθη

στό ρέκβιεμ τῆς μοίρας τοῦ ὕψους

τήν ἐρημία σου δάνεισε

ἀκρωτηριασμένες γραμμές

τή μνεία τοῦ ἔρωτος

τό ἀσυνήθιστο τῶν θαλάσσιων ὑποσχέσεων

ῶρες ῶρες μύηση ὑπέρτατη

τήν καλλιτεχνική πανουργία τοῦ κύματος·

σκορπώντας ἀφειδῶς σύννεφα στούς ὀρίζοντες τῶν

ματιῶν σου ἐχέμυθο ὄρκο ὑψικάμινης τρυφῆς

ἀνεμπόδιστη εἰμαρμένη.